

پروردگار بزرگ و شایسته ترین ستایش است

مزمور 96

کشتیش کریس سیکس

خطبه 23 آوریل 2023

این هفته برای شروع یک سری خطبه شش هفته ای به مزمور 96 نگاه می کنیم:

”چگونه مزامیر به ما می آموزد که دعا کنیم.“

150 مزمور در کتاب مقدس شما وجود دارد که بیشتر آنها 3000 سال پیش نوشته شده اند. وقتی این آهنگ ها و دعاها را می خوانیم، متوجه می شویم که مردم در 3000 سال گذشته تغییر نکرده اند. این نویسندگان همان تردیدها، ترس ها، گناهان، امیدها و احساسات ما را دارند. خدا کلمات انسانی آنها را در کلام خود قرار داد - دعاها بی ایمانی، ناامیدی و حتی خشم. خداوند از احساسات آشفته و شبهات بدعت آمیز ما هراسی ندارد. در این 150 مزمور، خداوند برای سوالات ما پاسخ و برای غم و اندوه ما آرامش می دهد. در هفته های آینده، از مزمور 77 یاد خواهیم گرفت که چگونه در مواقع افسردگی و اضطراب دعا کنیم. مزمور 137 به ما می آموزد که با دیدن شرارت و آزار و اذیت در جهان، با خشم خود چه کنیم. ما از مزمور 51 یاد خواهیم گرفت که چگونه در مورد گناه خود صادق باشیم تا خدا بتواند ما را شفا دهد. ما مجموعه خود را با مزمور 96 آغاز می کنیم زیرا این نمونه عالی از چگونگی شروع نماز با ستایش است. اکنون کلام خداوند را بشنوید.

1 برای خداوند آواز جدیدی بخوان.

ای همه زمین برای خداوند بخوان.

۲ برای خداوند بخوان، نام او را ستایش کن.

نجات او را روز به روز اعلام کنید.

3 جلال او را در میان امتها اعلام کنید،

اعمال شگفت انگیز او در میان همه مردم.

4 زیرا خداوند بزرگ و شایسته ستایش است.

باید از او پیش از همه خدایان ترسید.

5 زیرا همه خدایان امتها بت هستند،

اما خداوند آسمانها را آفرید.

6 شکوه و عظمت پیش اوست.

قوت و جلال در پناهگاه اوست.

7 ای همه اقوام ملتها، به خداوند منسوب کنید،

جلال و قدرت را به خداوند نسبت دهید.

8 جلال و جلال نام او را به خداوند نسبت دهید.

هدایایی بیاور و به دربار او بیا.

9 خداوند را در شکوه قدوسیت او پرستش کنید.

تمام زمین در برابر او بلرزید.

10 در میان اُمَّت‌ها بگویند: «خداوند سلطنت می‌کند.»

جهان استوار است، نمی توان آن را حرکت داد.

او مردمان را به عدالت قضاوت خواهد کرد.

11 آسمانها شادی کنند، زمین شادی کنند.

بگذار دریا طنین انداز شود و هر چه در آن است.

12 مزرعه‌ها و هر آنچه در آنهاست شادمان باشد.

بگذار همه درختان جنگل از شادی آواز بخوانند.

13 همه خلقت در حضور خداوند شادی کنند، زیرا او می آید،

او می آید تا زمین را قضاوت کند.

او جهان را به عدالت داوری خواهد کرد

و مردم در وفاداری او.

با هم اشعیا 40:8 را می خوانیم:

چمن‌ها پژمرده می شوند، گل‌ها محو می شوند، اما کلام خدای ما تا ابد پابرجا خواهد ماند.

لطفاً با من دعا کنید

ای پدرما که در آسمانی، ما به سوی تو می آییم زیرا تو منبع حیات و حقیقت هستی.

عیسی، ما می پرستیم زیرا تو سرشار از رحمت و محبت هستی.

روح القدس، لطفاً قلب و ذهن ما را بگشا تا با کلام خدا متحول شویم، آمین.

تقریباً هر آیه در مزمور 96 با دستور خواندن، اعلام، اعلام، نسبت دادن یا گفتن آغاز می شود.

چه کسی به این همه آواز خواندن و صحبت کردن گوش می دهد؟

من در مزمور 96 سه مخاطب مختلف می بینم، بنابراین این متن را به این صورت تحلیل خواهیم کرد:

1. اولین مخاطب پروردگار است.

2. دل خود ما مخاطب دوم است.

3. تمام دنیا مخاطب سوم است.

آیات 1 و 2 روشن می کند که مخاطب اصلی خداوند است.

1 «سرود جدیدی برای خداوند بخوان.

ای همه زمین برای خداوند بخوان.

2 برای خداوند بخوان، نام او را ستایش کن.

نجات او را روز به روز اعلام کن.»

مزمور 96 ما را دعوت می کند، در واقع به ما دستور می دهد که خداوند را پرستش کنیم.

مزمور 96 اولین بار برای جشن گرفتن روزی که صندوق عهد به اورشلیم آورده شد نوشته شد.

تابوت نمایانگر حضور خدا بود.

به اول تواریخ 4:16-7 گوش دهید.

4 «داود لایوان زیر را گماشت تا مردم را در عبادت در مقابل صندوق خداوند هدایت کنند.

تا برکت او را بخوانند، شکر کنند و خداوند، خدای اسرائیل را ستایش کنند.

5 آصاف، رهبر این گروه، سنج را به صدا درآورد.

بعد از او زکریا و پس از او یئیل، شمیراموت، یحیی، متیتیا، الیاب، بنیایا، عبد اوم و یئیل قرار گرفتند.

چنگ و غنچه می نواختند.

6 بنیایا و یاحزییل، کاهنان، مرتباً در جلوی صندوق عهد خدا بوق می نواختند.

7 سپس در آن روز داود برای اولین بار تعیین کرد که توسط آصاف و برادرانش برای خداوند سپاسگزاری کنند.»

مزمور 96 برای آن مراسم عبادت نوشته شد.

داود یک گروه ستایش با آصاف به عنوان رهبر عبادت تشکیل داد.

آصاف شغلی شبیه اندرو، رهبر عبادت ما در One Voice داشت.

آصاف تیمی از نوازندگان و خوانندگان داشت، درست مثل امروز.

این دو گروه تمرکز و هدف یکسانی دارند:

برای رهبری قوم خدا در حالی که آنها برای خداوند آواز می خوانند و دعا می کنند.

این گردهمایی که ما در حال حاضر در آن هستیم «عبادت» نامیده می شود.

ما موسیقی داریم، اما این کنسرت برای سرگرمی ما نیست.

ما کتاب مقدس را مطالعه می کنیم، اما اینجا کلاس درس برای آموزش ما نیست.

دلیل اصلی ما برای تجمع هر هفته، پرستش، ستایش و تکریم خدای یگانه است.

ما نیز به او دعا می کنیم و از او درخواست می کنیم.

اما قبل از اینکه چیزی بخواهیم، دعاهایمان باید ابتدا خدا را به خاطر آنچه هست، بشناسیم و آن را بپرستیم.

به همین دلیل است که دعای خداوند با این جمله آغاز می شود:

”ای پدر ما که در آسمانی، به نام تو مقدس است.“

در طول تاریخ بشر، مردم در سراسر جهان خدایان را برای پرستش اختراع کرده اند.

از نظر تاریخی مردم فکر می کردند که خدایانشان به زمین و مردم گره خورده اند.

مردم هند خدایان خود را داشتند و مردم مکزیک خدایان خود را داشتند.

مردم چین اجداد چینی خود را می پرستیدند، در حالی که وایکینگ ها اجداد وایکینگ خود را می پرستیدند.

همیشه فرض بر این بود که قومیت، فرهنگ و مذهب ما همه با هم گره خورده است.

اما خدای کتاب مقدس ادعای جسورانه ای دارد.

او می گوید که همه خدایان دیگر ”غیر خدا“ هستند.

دوباره به آیات 4 و 5 گوش دهید:

4 زیرا خداوند بزرگ و سزاوار ستایش است.

باید از او بیش از همه خدایان ترسید.

5 زیرا همه خدایان امتهای بت هستند،

اما خداوند آسمانها را آفرید.»

کلمه عبری که در آیه 5 به ”بت ها“ ترجمه شده است elilim است.

ترجمه تحت اللفظی این کلمه ”غیر خدایان“ یا ”نه خدایان“ است.

خدای یگانه واقعی آسمانها و زمین را آفرید.

وقتی به جای خود خالق اشیاء مخلوق را می پرستید، به او توهین می کنید و خود را فریب می دهید.

دوباره به آیات 7-9 گوش دهید.

7 «ای همه شما خانواده‌های امت‌ها، به خداوند منسوب کنید،

جلال و قدرت را به خداوند نسبت دهید.

8 جلال و جلال نام او را به خداوند نسبت دهید.

هدایایی بیاور و به دربار او بیا.

9 خداوند را در شکوه قدوسیت او پرستش کنید.

ای تمام زمین در برابر او بلرزید.»

روح انسان برای عبادت سیم کشی شده است.

می‌گوییم «این بستنی خوشمزه است» یا «غروب زیباست».

انتساب به معنای تصدیق یا اعتبار دادن است.

زمانی که یک هنرمند یا سرآشپز چیزی شگفت‌انگیز خلق می‌کند، اعتبار می‌دهیم.

وقتی مردم از من برای شامی که درست کردم تعریف می‌کنند، اغلب می‌گویم:

”خداوند مواد تشکیل‌دهنده را ساخته است، من فقط آنها را کنار هم قرار دادم.”

معنی آیه 8 الف این است:

8a «جلالی را که شایسته نام اوست به خداوند نسبت دهید.»

به این ورزشکاران نگاه کنید.

هزاران نفر از حضار آنها را جشن می‌گیرند و مهارت آنها را ستایش می‌کنند.

چرا ورزشکاران به سمت بالا اشاره می‌کنند؟

جلال را به خداوند نسبت دهند.

دارند می‌گویند:

«مرا نپرستید، کسی را بپرستید که مرا به صورت خود آفرید.

خدا این پاها و بازوها، این ذهن و این مهارت‌ها را به من داده است.»

هر چیز خوبی که داریم از خدای پدرمان می‌آید، اما ما این را فراموش می‌کنیم.

به همین دلیل است که آیه 8 ب می‌گوید:

«هدیه بیاور و به دربار او بیا.»

وقتی دهک و هدایای خود را به خدا می‌دهیم، حقیقت را به قلب خود موعظه می‌کنیم.

ما به خود یادآوری می‌کنیم:

”این پول واقعاً مال من نیست - خدا به من ذهن، دست و فرصت داد.

هر چه دارم مال اوست.”

ما باید این را مکرر یادآوری کنیم، دوستان.

برای همین در عبادت، دل خودمان مخاطب دوم است.

قلب هر کس به هر چیزی که ما بسیار برای ما ارزش قائل هستیم وابسته است.

بسیاری از ما فکر نمی‌کنیم که با بت پرستی وسوسه شویم.

ما در معابد بت پرست به مجسمه‌ها تعظیم نمی‌کنیم و عبادت نمی‌کنیم.

اما زمانی که این مزمور 3000 سال پیش نوشته شد، هر یک از بت‌ها چیزی را نشان می‌داد.

مردم خدایان باران، یا جنگ، یا شفا یا باروری را می‌پرستیدند.

خدایان دروغین برای برآوردن نیازها یا خواسته‌های مردمی که آنها را ساخته بودند اختراع شدند.

و بت‌های مدرن دقیقاً همین کار را می‌کنند.

من برای شما چند مثال می‌زنم.

شاید قلب شما معطوف به ترفیع در محل کار باشد.

قلبیت با تو زمزمه می کند:

”وقتی ارتقا پیدا کردید، خوشحال، مورد احترام و از نظر مالی امنیت خواهید بود.“

اگر قلب خود را باور کنید، فداکاری خواهید کرد.

ممکن است وقت خود را فدای خانواده یا صداقت یا سلامتی خود کنید.

زیرا بت هایی مانند موفقیت همیشه قربانی می خواهند.

در اینجا یک مثال دیگر است.

دختر نوجوانی را تصور کنید که قلبش روی رقص رفتن با محبوب ترین پسر مدرسه متمرکز شده است.

قلبش با او زمزمه می کند:

”وقتی از شما رقص می خواهد، محبوب و ارزشمند و خوشحال خواهید شد.“

اگر این دختر دروغ های دلش را باور کند فداکاری می کند.

او ممکن است سلامتی، ارزشها، شأن و منزلتش را فدا کند تا قلبنمای قلبش را دنبال کند.

فیلم های دیزنی و فرهنگ عامه همه ما را تشویق می کنند که «دلستان را دنبال کنید».

اما اگر قلب نما قلب شما را در جهت اشتباهی قرار دهد چه؟

من عاشق این حوله دستی هستم که پسر هفت گزشته برای تولد همسرم به او هدیه داد.

با اشاره به ارمیا 17:9 می گوید: «از قلب خود پیروی مکن».

9 «دل از همه چیز فریبده است و به شدت بیمار است، چه کسی می تواند آن را درک کند؟»

به عبارت دیگر، قلب شما حقیقت را به شما نمی گوید، پس آن را دنبال نکنید.

اگر نمی دانید قلبتان چه دروغ هایی به شما می گوید، می توانید این سوالات تشخیصی را بپرسید:

بیشتر وقت، پول و فکرم را کجا اختصاص می دهم؟

من از چی خجالت میکشم

چه چیزی من را خیلی راحت عصبانی می کند؟

خشم ما اغلب زمانی ایجاد می شود که چیزی منبع درک شده از آرامش، شادی یا امنیت ما را تهدید کند.

حالا ۳۰ ثانیه وقت بگذاریم.

از روح القدس بخواهید که به شما کمک کند تا ببینید قلب شما به کجا می رود.

قلب شما بیش از حد به چه چیزی وابسته است؟

کجا دنبال امید میگردد؟

(30 ثانیه نماز خاموش)

دوستان من، عبادت و دعای معطوف به خدا می تواند عبادت قلب ما را تغییر دهد.

در تمام طول هفته، چیزهای زیادی توجه، اعتماد و تحسین ما را می طلبد.

اما کار اشتباهی شما برای اهمیت را برطرف نمی کند.

پول برای شما آرامش و امنیت به ارمغان نمی آورد.

غذا، الکل و سرگرمی نمی توانند احساس گناه، تنهایی یا ترس شما را بی حس کنند.

اینها اللیم، ”غیر خدا“ هستند که نمی توانند شما را نجات دهند.

هنگامی که به جای خالق، دل، عبادت و اعتماد خود را به مخلوقات می سپاریم، به خدای یگانه توهین می کنیم و توهین می کنیم.

دوباره به آیه 13 گوش کنید:

13 «تمام خلقت در حضور خداوند شادی کنند، زیرا او می آید و می آید تا زمین را داوری کند.

او جهان را به عدالت و قوم ها را به وفاداری خود داوری خواهد کرد.»

تصور رویارویی با پادشاه جهان به عنوان قاضی ترسناک است، زیرا ما عیب‌ها و شکست‌های خود را می‌دانیم.

اولین فرمان این است:

”به جز من خدایان دیگری نخواهید داشت“ (خروج 3:20).

همه ما به هر نحوی قلب، ذهن و بدن خود را به «غیر خدا» داده ایم.

خدا توجه می‌شود که با ما قهر کند.

اما راهی برای فرار از قضاوت خداوند وجود دارد.

ما به یک جایگزین نیاز داریم، ما به یک نجات‌دهنده نیاز داریم.

اشعیا 53: 4-5 در مورد نجات‌دهنده ما مسیح چنین می‌گوید:

۴ «بی‌تردید او درد ما را برد و رنج ما را متحمل شد.

با این حال او را عذاب خدا دانستیم،

مورد ضرب و شتم و مصیبت او قرار گرفته است.

5 اما او به خاطر گناهان ما سوراخ شد،

او به خاطر گناهان ما درهم شکسته شد.

عذابی که ما را به آرامش رساند بر او بود

و با جراحات او شفا یافتیم.»

این چیزی است که خدایان دروغین را از خدای یگانه متمایز می‌کند.

خدایان دروغین از شما قربانی می‌خواهند.

اما عیسی برای شما قربانی شد.

خدای پدر مایل بود به جای شما داوری عادلانه خود را بر روی عیسی جاری کند.

او به خاطر لطف شگفت‌انگیز و رحمت بی‌نظیرش نسبت به ما سزاوار پرستش ماست.

میدونی قلبت چی بهت دروغ می‌گه؟

از روح القدس بخواهید، او به شما کمک می‌کند تا درون قلب خود را ببینید.

و سپس به شما ایمان می‌دهد که قطب‌نمای قلبتان را به سمت عیسی به‌عنوان پروردگار و نجات‌دهنده خود تغییر دهید.

هنگامی که به نام او اعتماد می‌کنید، عیسی به شما قلب جدید و جهت جدیدی می‌دهد.

هر هفته این حقایق انجیل را به شما یادآوری می‌کنیم.

زیرا که قلب ما را دوباره تنظیم می‌کند تا در طول هفته به ما کمک کند.

رومیان 8:32 به ما یادآوری می‌کند:

32 «کسی که پسر خود را دریغ نکرد، بلکه او را برای همه ما بخشید،

چگونه او نیز با او همه چیز را با مهربانی به ما نخواهد داد؟»

عبادت به قلب ما یادآوری می‌کند که خدا کیست و او قبلاً از طریق مسیح برای ما چه کرده است.

وقتی خدا را ستایش می‌کنیم، بیشتر از تعریف و تمجید از او انجام می‌دهیم.

ما خودمان به او می‌دهیم.

اکنون برای پایان دادن به این پیام، به نکته سوم خود نگاه می کنیم.

3. تمام دنیا مخاطب سوم است.

مزمور 96 از ستایش خداوند سرشار است که همه آفرینش ها با ما می سرایند.

دوباره به آیات 11 و 12 گوش دهید:

11 «آسمانها شادی کنند، زمین شادمان شود.

بگذار دریا طنین انداز شود و هر چه در آن است.

12 مزرعهها و هر آنچه در آنهاست شادمان باشد.

بگذار همه درختان جنگل از شادی آواز بخوانند.»

درختان تارهای صوتی ندارند، اما اگر می توانند با شادی آواز بخوانند، آیا ما نباید؟

عبادت شادمانه شهادت است، پیامی برای گوسفند گمشده ای که خداوند از هر گروه مردم روی زمین جمع می کند.

به آیه 3 گوش کنید:

3 «جلال او را در میان امتها اعلام کنید،

اعمال شگفت انگیز او در میان همه مردمان.»

جلال خدا ابتدا بر ابراهیم، اسحاق و یعقوب آشکار شد.

اما خداوند از همان ابتدا قصد داشت از هر گوشه ای از خلقت مردم را وارد خانواده خود کند.

هر یکشنبه، ما می بینیم که برخی از این نقشه در اینجا در این اتاق آشکار می شود!

اما بسیاری از افراد دیگر هنوز مژده انجیل را نشنیده اند.

ما این امتیاز خوشحال کننده را داریم که پیام آوران انجیل برای جهانی پر از سردرگمی و درد باشیم.

بشنوید که پولس چگونه فوریت مأموریت ما را در رومیان 10:14-15 توصیف می کند.

14 «اما چگونه می توانند او را بخوانند تا آنها را نجات دهد، مگر اینکه به او ایمان بیاورند؟

و چگونه می توانند به او ایمان بیاورند در صورتی که هرگز درباره او نشنیده اند؟

و چگونه می توانند درباره او بشنوند مگر اینکه کسی به آنها بگوید؟

15 و چگونه کسی بدون فرستاده شدن می رود و به آنها خبر می دهد؟

به همین دلیل است که کتاب مقدس می گوید: «چه زیباست پای پیامبرانی که مژده می دهند!»

عمل ساده پرستش با هم، به عنوان برادر و خواهر از همه ملل، یک اعلامیه انجیلی است.

ما به مردم یک نمونه می دهیم، کمی بچشند که عبادت در بهشت چگونه خواهد بود.

از شما سپاسگزارم که هر هفته با شادی و خوشحالی آواز می خوانید.

در پایان، آنچه را که مزامیر 96 در مورد دعا به ما می آموزد، خلاصه می کنیم.

وقتی دعا می کنیم، با خدا صحبت می کنیم، با خود صحبت می کنیم و همچنین با یکدیگر صحبت می کنیم.

ما دعاهايمان را البته به درگاه خدا می خوانیم.

اما وقتی دعا می کنیم قلب ما گوش می دهد و همدیگر را تشویق می کنیم.

حال بیایید این خطبه را با خواندن آیات 1 تا 3 با هم به پایان برسانیم.

لطفا بایستید و از مزبور ۹۶: ۱-۳، با دلهای شاد با من بخوانید!

1 برای خداوند آواز جدیدی بخوان.

ای همه زمین برای خداوند بخوان.

۲ برای خداوند بخوان، نام او را ستایش کن.

نجات او را روز به روز اعلام کنید.

3 جلال او را در میان امتهای اعلام کنید،

اعمال شگفت انگیز او در میان همه مردم!

خدایا در بهشت، ما اینجا در این فضای کوچک جمع شده ایم، اتاقی محقر، پر از انسان های گناهکار.

با این حال، هنگامی که شما را می پرستیم، روح ما با جلال و خوبی مسیح که در درون ما زندگی می کند می درخشد.

سپاسگزاریم که تا ابد شما را رو در رو پرستش خواهیم کرد.

سپاسگزارم که مردم از هر قوم و قبیله و زبانی در آنجا با هم عبادت خواهند کرد.

برای این چیزها برای شما می خوانیم و نام شما را می ستایم، بوسیله خداوند ما عیسی مسیح، آمین.